

[Behnke]

1990. Faktisk burde finansministeren være tilfreds med, at Fremskridtspartiet så aktivt søger privatiseringerne udmøntet. Det er jo trods alt i den sidste ende finansministerens kasse, som nyder godt af, at privatiseringerne bliver gennemført og provenuet kommer hjem.

Endelig vil jeg selvfølgelig kvittere for finansministerens løfte om, at også regeringen er interesseret i nøje og aktivt at følge med i den finanspolitiske udvikling i 1990. Noget andet, der næsten glæder mig endnu mere, var finansministerens ord om, at den næste opgave er yderligere skattelettelser. Finansministeren formulerede det sådan, at der må ses på de meget høje marginalsatser. Når det glæder mig så meget, er det, fordi der i enkelte dagblade i dag har været omtale af den mulighed, at regeringen i løbet af 1990 kunne forestille sig yderligere skatteforhøjelser og andre skattepolitiske initiativer, og jeg takker for, at det så også via Folketingets talerstol totalt og definitivt er blevet afkræftet.

I øvrigt har der været megen debat i dag om, hvorfor Socialdemokratiet stemmer imod, og hvorfor Socialdemokratiet ikke har været med i et forlig. Lad mig sige det så klart og utvetydigt, som det er muligt: Der er indgået en aftale, der er indgået et forlig mellem regeringen og Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti, og når det gælder selve afstemningen om finanslovsforslaget, har jeg fået det indtryk, at også CD agter at stemme for. Og så er det hamrende ligegyldigt, om Socialdemokratiet hopper eller danser. I denne forbindelse er Socialdemokratiets stemmer inderligt ligegyldige, og derfor er det uforståeligt, at så meget af dagens debat har skullet gå på at få Socialdemokratiet omvendt eller opfordre Socialdemokratiet til at stemme for finanslovsforslaget.

Og når jeg taler om omvendelse, vil jeg sige følgende til hr. Arne Melchior: Fremskridtspartiet er ikke på finanslovområdet blevet omvendt. Den eneste grund til, at Fremskridtspartiet stemmer for finanslovsforslaget i dag, er, at Fremskridtspartiet har fået en række imødekommelser, og nøjagtig det samme vil være tilfældet, når der skal være debat og siden hen afstemning næste år på samme tid om finansloven for 1991: Fremskridtspartiet stemmer også udelukkende for, hvis Fremskridtspartiet har fået tilstrækkelige imødekommelser. Der er ikke tale om, at Fremskridtspartiet specielt skulle

være blevet omvendt. Der er tale om, at der er sket en række imødekommelser.

Og lad os så se at få stemt om det finanslovsforslag.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil blot sige i al stilfærdighed til hr. Behnke, at grunden til, at i hvert fald jeg – og jeg tror også, det gælder mange andre – har interesseret mig for Socialdemokratiets holdning til finanslovsforslaget, er, at en tredjedel af landets vælgere stemmer på det parti.

Kirsten Lee (RV):

Det, der kalder mig herop på dette sene tidspunkt, er, at jeg egentlig gerne vil udtrykke min enighed med fru Lilli Gyldenkilde i, at arbejdsløsheden er alt for stor, og at alt for mange unge lander som førtidspensionister, og det er vi vel stort set alle sammen enige om i Folketinget.

Jeg lyttede også med interesse til hr. Svend Auken, der i sit første indlæg i dag sagde, at han ønskede at lukke bistandskasserne for alle unge under 25 år. Det gør vi også i Det Radikale Venstre. Men hvorfor i alverden prøver hr. Svend Auken så ikke sammen med fagbevægelsen på enhver måde at forhindre, at unge holder sommerferie i bistandssystemet?

Vi har af socialministeren fået oplyst, at 6.000 unge med just overstået studenter- eller hf-eksamen henvender sig på bistandskontoret og får udbetalt hjælp i en ganske kort periode. Det er ikke en social katastrofe, at unge får en eksamen. Og når de unge uden modydelse kan opnå bistandshjælp, fratager det sagsbehandlernes på bistandskontorerne muligheden for at beskæftige sig med de virkelig skrøbelige unge, og det er dem, der risikerer at lande som førtidspensionister.

Vi ønsker, at de unge skal anvises arbejde som modydelse for bistandshjælp. Vi har fremsat forslag om ungdomsydelse. Det ville være en begyndelse, om vi kunne forhandle os til rette, så det forslag kunne vedtages med nogle af de partier, der bekymrer sig så meget om de unge.